

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

19 септември 2018 година *

„Жалба за отмяна и искане за обезщетение — Арбитражна клауза — Обща външна политика и политика на сигурност — Персонал на международните мисии на Съюза — Последователни срочни договори за наемане на работа — Вътрешен конкурс — Безпристрастност на комисията за подбор — Неподновяване на срочен договор — Частично преквалифициране на жалбата — Договорна отговорност — Извъндоговорна отговорност — Имуществени и неимуществени вреди — Жалба, която е отчасти недопустима и отчасти лишена от всякакво правно основание“

По дело T-242/17

SC, за която се явяват L. Moro и A. Kunst, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Eulex Kosovo, установена в Прищина (Косово), за която се явява E. Raoult, адвокат,

ответник,

с предмет, на първо място, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението за отхвърляне на нейната кандидатура на вътрешния конкурс, организиран от Eulex Kosovo през 2016 г. за длъжността прокурор (конкурс EK30077) и на решението на тази мисия да не се поднови срочният трудов договор на жалбоподателката, на второ място, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла в резултат от нарушение от страна на Eulex Kosovo на извъндоговорните ѝ задължения, и на трето място, искане на основание член 272 ДФЕС Eulex Kosovo да бъде осъдена да заплати обезщетение за неизпълнение на договорните ѝ задължения,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: S. Gervasoni, председател, L. Madise и R. da Silva Passos (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Определение

Обстоятелствата по спора

- 1 Мисията Eulex Kosovo е създадена със Съвместно действие 2008/124/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2008 година относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX Kosovo (ОВ L 42, 2008 г., стр. 92, наричана по-нататък „Eulex Kosovo“). Съвместно действие 2008/124 е продължавано многократно. То е било продължено до 14 юни 2016 г. с Решение 2014/349/ОВППС на Съвета от 12 юни 2014 година за изменение на Съвместно действие 2008/124 (ОВ L 174, 2014 г., стр. 42), което е приложимо към фактите по случая.
- 2 Жалбоподателката SC е наета от Eulex Kosovo като прокурор в рамките на пет последователни срочни договора (СД) за периода от 4 януари 2014 г. до 14 ноември 2016 г. Първите два СД включват арбитражна клауза, която предоставя компетентност на съдилищата в Брюксел (Белгия) при спорове, произтичащи от договора. Член 21 от последните три СД предвижда, че „на основание член 272 [ДФЕС], Съдът на Европейския съюз“ е компетентен по всеки свързан с договора спор.
- 3 На 14 април 2014 г. с жалбоподателката е проведено събеседване във връзка с изготвянето на атестационния ѝ доклад от следните три лица: прекия ѝ административен ръководител, който е главен прокурор на Eulex Kosovo, прекия ѝ началник, който е ръководител на екип в прокуратурата, и един представител на службата за човешки ресурси. На това заседание на жалбоподателката е предоставено копие от атестационния доклад. Жалбоподателката е заявила на горепосочените лица, че ще оспори атестационния доклад, тъй като не е съгласна със съдържанието му.
- 4 На 28 април 2014 г. жалбоподателката подава жалба по административен ред против атестационния доклад до директора на службата за човешки ресурси. С тази жалба по административен ред тя оспорва съображенията в доклада, както и процесуалните нарушения, допуснати при атестирането като цяло. С решение от 12 август 2014 г. ръководителят на Eulex Kosovo (наричан по-нататък „ръководител на мисията“) уведомява жалбоподателката, че жалбата е уважена и че атестационният ѝ доклад от 14 април 2014 г. е отменен.
- 5 На 1 юли 2014 г. жалбоподателката е уведомена от прекия си ръководител за организирането на вътрешен конкурс за заемане на длъжността прокурор, тъй като съгласно оперативния план (наричан по-нататък „OPLAN“) броят на прокурорите трябвало да бъде намален, а член 4.3 от стандартните оперативни процедури относно реорганизацията предвиждал при такива обстоятелства провеждането на конкурс. Вътрешният конкурс е проведен през лятото на 2014 г., но впоследствие е отменен.
- 6 През 2014 г. Eulex Kosovo изисква от жалбоподателката да положи изпит за управление на моторно превозно средство. Три пъти през посочения период, последно на 22 октомври 2014 г., жалбоподателката не успява да издържи изпита. През октомври 2014 г. жалбоподателката представя в службата за човешки ресурси на Eulex Kosovo документи, удостоверяващи увреждане. През ноември 2015 г. и февруари 2016 г. от жалбоподателката отново е поискано да положи посочения изпит.
- 7 На 24 юни 2016 г. жалбоподателката е уведомена писмено от службата за човешки ресурси на Eulex Kosovo, че поради съкращаване на броя на наличните длъжности, през юли 2016 г. се предвижда нов вътрешен конкурс за длъжността прокурор, а именно конкурс ЕК30077 (наричан

по-нататък „вътрешният конкурс от 2016 г.“). В писмото се посочва, че при неучастие в конкурса или незадоволителни резултати нейният трудов договор, който изтича на 14 ноември 2016 г., няма да бъде подновен.

- 8 На 5 юли 2016 г. жалбоподателката изпраща писмо на службата за човешки ресурси на Eulex Kosovo с цел да разбере състава на комисията за подбор по вътрешния конкурс от 2016 г.
- 9 На 19 юли 2016 г. комисията за подбор провежда събеседване с жалбоподателката. Преди и по време на събеседването жалбоподателката оспорва състава на комисията предвид съществуващата предистория между нея и председателя на същата. Всъщност през периода от 4 януари до края на август 2014 г. председателят на комисията, в качеството си на главен прокурор на Eulex Kosovo, е пряк ръководител на жалбоподателката.
- 10 През този период жалбоподателката подава жалба по административен ред, която води до отмяна на атестационния доклад, изготвен и подписан от прекия ѝ ръководител (вж. т. 4 по-горе). Освен това през същия период, на 25 август 2014 г., жалбоподателката подава жалба по административен ред против резултата от вътрешния конкурс, в който участва през 2014 г. Тя по-специално оспорва участието на прекия си ръководител в посочената комисия предвид ролята му в производството по обжалване по административен ред на атестационния ѝ доклад — това обжалване все още е висящо към този момент — както и изградената му спрямо нея позиция. Ръководителят на мисията уважава тази жалба с друг мотив, изведен от факта, че двама от членовете на комисията за подбор са с еднакво гражданство. Поради това той решава, че не е необходимо да се разглежда твърдението на жалбоподателката относно участието на прекия ѝ ръководител в комисията за подбор.
- 11 Така няколко минути преди събеседването с комисията за подбор по вътрешния конкурс от 2016 г. жалбоподателката заявява, че съставът на посочената комисия не отговаря на изискването за безпристрастност, предвидено в разпоредбите на стандартните оперативни процедури (наричани по-нататък „PON“) и на OPLAN.
- 12 С писмо от 30 септември 2016 г. на ръководителя на службата за човешки ресурси (наричано по-нататък „решението по вътрешния конкурс от 2016 г.“) жалбоподателката е уведомена, че не е издържала успешно вътрешния конкурс от 2016 г. Със същото писмо ръководителят на службата потвърждава пред жалбоподателката изтичането на договора ѝ на 14 ноември 2016 г., уведомява я за решението си да не подновява нейния договор, както и че редът и условията за прекратяването на същия щели да ѝ бъдат съобщени (наричано по-нататък „решението за неподновяване на трудовия договор“).
- 13 С писмо от 10 октомври 2016 г. жалбоподателката подава жалба по административен ред до ръководителя на мисията срещу решението по вътрешния конкурс от 2016 г. и решението за неподновяване на трудовия ѝ договор.
- 14 С писмо от 31 октомври 2016 г. ръководителят на мисията отхвърля посочената жалба, като приема, че принципите за подбор на персонала не са били нарушени. Ръководителят на мисията подчертава, че не се установява наличие на конфликт на интереси и че преди вътрешния конкурс от 2016 г. жалбоподателката не е подавала жалба за евентуален тормоз или евентуално сплашване от страна на прекия си ръководител. Ръководителят на мисията счита, че повторното атестиране на подчинен не представлява конфликт на интереси. Тя добавя, че според приложение 13 към OPLAN ръководителят на изпълнителния отдел и главният прокурор на Eulex Kosovo са задължени да бъдат членове на комисията за подбор по конкурси, както и че комисията трябва да е една и съща за всички кандидати.

- 15 На 1 ноември 2016 г. жалбоподателката изпраща електронно писмо до ръководителя на мисията с искане за арбитраж по член 20, параграф 2 от договора ѝ с Eulex Kosovo. Това искане е отхвърлено на 14 ноември 2016 г., в деня на изтичането на трудовия ѝ договор.

Производство и искания на страните

- 16 На 25 април 2017 г. жалбоподателката подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд. Освен това жалбоподателката отправя искане за анонимност, което е уважено с решение на Общия съд от 19 септември 2017 г.
- 17 С жалбата си жалбоподателката по същество иска от Общия съд:
- да признае за установено, от една страна, че Eulex Kosovo не е изпълнила договорните си задължения при изпълнението на договора и при прилагането на OPLAN и оперативната концепция (Copops), на PON във връзка с реорганизацията и на PON във връзка с подбора на персонал, и от друга страна, е нарушила „договорните принципи на справедливост и добросъвестност“, както и да осъди Eulex Kosovo да поправи вредите,
 - да признае за установено, че Eulex Kosovo не е изпълнила извъндоговорните си задължения и да осъди Eulex Kosovo да поправи вредите,
 - да отмени решението по вътрешния конкурс от 2016 г. и решението за неподновяване на трудовия ѝ договор (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“),
 - да осъди Eulex Kosovo да ѝ заплати, от една страна като обезщетение за претърпени имуществени вреди сума, съответстваща на размера на неполученото трудово възнаграждение, представляваща 19 месечни брутни заплати, към която следва да се добавят надбавките за дневни разходи, както и увеличението на заплатата, и от друга страна сума от 50 000 EUR като обезщетение за неимуществени вреди, произтичащи от „незаконни решения и действия“ на Eulex Kosovo,
 - да осъди Eulex Kosovo да заплати съдебните разноски ведно с лихви в размер на 8 %.
- 18 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 24 август 2017 г., Eulex Kosovo повдига възражение за недопустимост на основание член 130, параграфи 1 и 7 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 19 Във възражението си за недопустимост Eulex Kosovo иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата като недопустима,
 - да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.
- 20 На 20 октомври 2017 г. жалбоподателката представя становището си по възражението за недопустимост.
- 21 В становището си по възражението за недопустимост жалбоподателката иска от Общия съд да обяви жалбата за допустима.

От правна страна

- 22 По силата на член 126 от Процедурния правилник, когато разглеждането на иск или жалба явно не е от компетентността на Общия съд или когато искът или жалбата е явно недопустим(а) или явно лишен(а) от всякакво правно основание, Общият съд може по предложение на съдията докладчик във всеки един момент, без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.
- 23 В настоящия случай, тъй като намира, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката, Общият съд решава да се произнесе, без да провежда докрай производството.

По предмета на спора

- 24 Следва да се припомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим за производството пред Общия съд съгласно член 53, първа алинея от посочения статут, и по силата на член 76, букви г) и д) от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба трябва да съдържа предмета на спора, изтъкнатите основания и доводи, както и кратко изложение на посочените основания и исканията на ищеца или жалбоподателя. Тези елементи трябва да са достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по исковата молба или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. За да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, е необходимо, с оглед на допустимостта на жалбата, съществените правни и фактически обстоятелства, на които тя се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата жалба (вж. определение от 27 март 2017 г., Frank/Комисия, T-603/15, непубликувано, EU:T:2017:228, т. 37 и 38 и цитираната съдебна практика).
- 25 По отношение по-специално на исканията на страните следва да се подчертае, че именно те определят предмета на спора. Следователно е важно те да посочват изрично и по недвусмислен начин това, което страните искат (вж. определение от 27 март 2017 г., Frank/Комисия, T-603/15, непубликувано, EU:T:2017:228, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 26 Освен това, когато жалбоподателят не изтъква никакво основание в подкрепа на свое искане, предвиденото в член 76, буква г) от Процедурния правилник изискване за кратко изложение на изтъкнатите основания, не е изпълнено (решения от 12 април 2013 г., Koda/Комисия, T-425/08, непубликувано, EU:T:2013:183, т. 71 и от 16 септември 2013 г., Dornbracht/Комисия, T-386/10, EU:T:2013:450, т. 44).
- 27 На последно място, жалбоподателят е длъжен да избере правните основания за своя иск или жалба, а съдът на Съюза не трябва сам да избира най-подходящото правно основание (вж. решение от 9 ноември 2016 г., Trivisio Prototyping/Комисия, T-184/15, непубликувано, EU:T:2016:652, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 28 В конкретния случай, по отношение на исканията в подкрепа на настоящата жалба, следва да се отбележи, че те са възпроизведени в жалбата два пъти, в началото и в края ѝ. Тези искания обаче не са формулирани по един и същ начин.
- 29 По-нататък, що се отнася до изтъкнатите в подкрепа на жалбата основания и доводи, важно е да се отбележи, че жалбата формално се състои от две части, а именно — искане „на основание член 272 ДФЕС“ и искане на основание „член 340 ДФЕС“. Първата част във връзка с искането на основание „член 272 ДФЕС“ съдържа пет основания. Втората част във връзка с искането на

основание „член 340 ДФЕС“ се състои от три подчасти, които съдържат по същество две основания, отнасящи се до договорната и извъндоговорната отговорност на Европейския съюз. Въпреки това жалбата не посочва кое искане от кое основание е подкрепено.

- 30 Ето защо следва да се приеме, че въпреки твърде неясната структура и формулировка на жалбата всъщност жалбоподателката е отправила, първо, искане за отмяна на обжалваните решения (трето искане), второ, искане да бъде признато за установено от Общия съд неизпълнение от страна на Eulex Kosovo на договорните и извъндоговорните му задължения (първо искане), трето, искане да бъде признато за установено от Общия съд неизпълнение от страна на Eulex Kosovo на извъндоговорните му задължения (второ искане), и четвърто, искане за поправяне, от една страна, на претърпените имуществени и неимуществени вреди в резултат на обжалваните решения, и от друга страна, на неимуществените вреди, произтичащи от „незаконните решения и действия“ на Eulex Kosovo (четвърто искане).

По третото искане за отмяна на обжалваните решения

- 31 Третото искане на жалбоподателката по същество е за отмяна на обжалваните решения, а именно на решението по вътрешния конкурс от 2016 г. и на решението за неподновяване на трудовия договор.
- 32 Следва да се констатира, че жалбоподателката формулира третото искане за отмяна на основание „член 272 ДФЕС“. В подкрепа на това искане тя изтъква пет основания, изведени, първото — от процесуални нарушения в рамките на вътрешния конкурс от 2016 г., второто — от конфликт на интереси, липса на отвод и злоупотреба с власт на председателя на комисията, третото — от нарушение на принципа за непристрастност и на правото на жалбоподателката на добра администрация, четвъртото — от нарушение на правото на жалбоподателката на условия на труд, опазващи нейното здраве и сигурност и зачитащи нейното достойнство, както и от нарушение на обявените изисквания в поканите за подаване на кандидатури от 2014 г. и на правото на добра администрация, и петото — от нарушение на правото на справедливи и равни условия на труд.
- 33 В тази връзка с четвъртото и петото основание жалбоподателката упреква Eulex Kosovo в допускането, от една страна, на незаконосъобразни действия при оценката относно управлението на моторно превозно средство и третирането ѝ в резултат на нейната инвалидност, и от друга страна, на нарушение на правото на справедливи и равни условия на труд. Въпреки това следва да се констатира, че тези твърдения нямат пряка връзка нито с обжалваните решения, нито с третото искане, с което се оспорва законосъобразността на посочените решения. Поради това те следва да бъдат разгледани в рамките на първото и второто искане.
- 34 С първото, второто и третото основание жалбоподателката по същество оспорва решението по вътрешния конкурс от 2016 г. и решението за неподновяване на трудовия договор.
- 35 Въпреки че във възражението си за недопустимост Eulex Kosovo не изтъква липса на основание за произнасяне по същество в това отношение, следва предварително да се провери дали решенията, които са предмет на третото искане, попадат в обхвата на правилата, уреждащи въпросното договорно правоотношение, поради което жалбата в тази част може да се счита за подадена на основание член 272 ДФЕС.
- 36 В тази връзка от съдебната практика е видно, че актовете, които се вписват в рамките на договор и не могат да се разглеждат отделно от него, имат договорен характер (вж. в този смисъл определение от 31 август 2011 г., IEM/Комисия, T-435/10, непубликувано, EU:T:2011:410, т. 30). За сметка на това когато един акт цели да произведе обвързващи правни последици,

излизащи извън обвързващото страните договорно правоотношение, и предполага упражняването на публичноправни властнически правомощия, възложени на договарящата институция в качеството ѝ на административен орган, този акт може да бъде с предмет жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 9 септември 2015 г., *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro*/Комисия, C-506/13 P, EU:C:2015:562, т. 20).

- 37 В конкретния случай е важно да се отбележи, че член 21 от трудовия договор, що се отнася до последните три договора, сключени за втория договорен период от 15 октомври 2014 г. до 14 ноември 2016 г., предвижда, че „[с]поровете, произтичащи от договор или свързани с настоящия договор, се отнасят до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 272 [ДФЕС]“. Следователно, за да се прецени дали обжалваните решения имат договорен характер или могат да се разглеждат отделно от договора, трябва да се провери дали тези решения се основават на договорните разпоредби, които са в сила през втория договорен период.
- 38 В това отношение, на първо място, във връзка с решението по вътрешния конкурс от 2016 г., следва да се припомни, че с писмо от 30 септември 2016 г. жалбоподателката е уведомена, че не е издържала успешно този конкурс.
- 39 Налага се констатацията, че такова решение не се основава на клаузите на трудовия договор, обвързващ жалбоподателката с Eulex Kosovo, а е взето от комисията за подбор по вътрешния конкурс от 2016 г.
- 40 Всъщност, първо, конкурсът е организиран от Eulex Kosovo в резултат от решението за намаляване на персонала на мисията, прието след одобрение на 17 юни 2016 г. на OPLAN и на 20 юни 2016 г. на плана за развърщането на Eulex Kosovo. Що се отнася до OPLAN обаче, съгласно член 4, параграф 4 от Съвместно действие 2008/124, той се изготвя от екипа по планиране на Съюза (EUPТ Kosovo) и се одобрява от Съвета на Европейския съюз. По отношение на плана за развърщане на Eulex Kosovo, одобрен от командващия гражданските операции, съгласно член 7, параграф 2 от Съвместно действие 2008/124 командващият упражнява командването и контрола на Eulex Kosovo на стратегическо ниво под политическия контрол и стратегическото ръководство на Комитета по политика и сигурност (КПС) и под цялостното ръководство на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Предвид тези обстоятелства решението за провеждането на конкурса за 2016 г. представлява административен акт и не е взето на основание на трудовия договор, обвързващ жалбоподателката с Eulex Kosovo.
- 41 На второ място, решението по вътрешния конкурс от 2016 г. е взето от комисия за подбор в контекста на описания в точка 40 по-горе режим. Следователно то не е взето на основание на разпоредбите на трудовия договор, който обвързва жалбоподателката с Eulex Kosovo.
- 42 Поради това решението по вътрешния конкурс от 2016 г., от една страна, може да бъде отделено от посочения договор, и от друга страна, представлява подлежащ на обжалване с цел отмяна акт, тъй като цели да произведе обвързващи правни последици, излизащи извън обвързващото страните договорно правоотношение и произтичащи от упражняването на публичноправни властнически правомощия, възложени на Eulex Kosovo в качеството му на административен орган (вж. в този смисъл решение от 9 септември 2015 г., *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro*/Комисия, C-506/13 P, EU:C:2015:562, т. 20 и определение от 29 септември 2016 г., *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT*/Комисия, C-102/14 P, непубликувано, EU:C:2016:737, т. 55 и 58).
- 43 Освен това трябва да се отбележи, че в подкрепа на третото искане, а именно за отмяна на обжалваните решения, жалбоподателката не развива нито едно основание, оплакване или довод, което да е изведено от клаузите на обвързващия я с Eulex Kosovo договор. Напротив, жалбоподателката изтъква основания за отмяна, изведени от нарушения на норми от правото на

Съюза, с цел да се установи, че обжалваните решения страдат от пороци, характерни за административен акт, като например процесуални нарушения в контекста на вътрешния конкурс, нередности в състава на комисията за подбор по конкурса, липса на безпристрастност на комисията, както и нарушение на принципите на добра администрация и равно третиране (вж. в този смисъл и по аналогия определение от 31 август 2011 г., IEM/Комисия, T-435/10, непубликувано, EU:T:2011:410, т. 39).

- 44 На второ място, по отношение на решението за неподновяване на трудовия договор жалбоподателката оспорва решението, с което Eulex Kosovo отказва да ѝ предложи нов договор.
- 45 В това отношение, видно от делото, отказът да се предложи нов договор на жалбоподателката е обоснован от нейния неуспех на вътрешния конкурс от 2016 г. В член 16.1 от текущия СД е предвидено, че срокът му обхваща периода от 15 юни до 14 ноември 2016 г. Този договор обаче не съдържа клауза за неговото подновяване. Следователно трябва да се приеме, че решението да се предложи или да не се предложи нов договор на жалбоподателката, не произтича от договорни разпоредби, които я обвързват с Eulex Kosovo, а намира своето основание в административно решение на службата за човешки ресурси на Eulex Kosovo вследствие на решението по вътрешния конкурс от 2016 г. и неуспеха на жалбоподателката на посочения конкурс. Ето защо с приемането на това решение Eulex Kosovo не е действала в контекста на правата и задълженията, произтичащи от договора. Решението за неподновяване на трудовия договор представлява следователно решение с административен характер, което не подлежи на оспорване на основание член 272 ДФЕС.
- 46 При тези обстоятелства, въпреки че жалбоподателката изрично е поискала отмяна на основание „член 272 ДФЕС“, следва да се приеме, че третото искане по настоящата жалба, с което жалбоподателката цели отмяната на обжалваните решения, трябва да се разглежда като искане за отмяна на основание на разпоредбите на член 263 ДФЕС.
- 47 В това отношение, когато са сезирани с жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС, съдилищата на Съюза трябва да преценят законосъобразността на обжалвания акт от гледна точка на Договора за функционирането на ЕС или на всякаква правна норма, свързана с неговото изпълнение, и следователно от гледна точка на правото на Съюза. За сметка на това в производство по иск, предявен на основание член 272 ДФЕС, ищецът може да упреква договарящата институция само за нарушения на клаузите на съответния договор или за нарушения на приложимото за този договор право (решение от 27 септември 2012 г., Applied Microengineering/Комисия, T-387/09, EU:T:2012:501, т. 40).
- 48 Дори да се допусне, че жалба за отмяна може да се подаде срещу Eulex Kosovo на основание член 263, първа алинея ДФЕС и дори да се допусне, че Общият съд може да преквалифицира основанието на третото искане в жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС, следва да се подчертае, че жалбата за отмяна съгласно член 263, шеста алинея ДФЕС трябва да се подаде в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на обжалвания акт, от неговото съобщаване на жалбоподателя или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него. Съгласно член 60 от Процедурния правилник освен това този срок трябва да бъде удължен еднократно с десетдневен срок поради отдалеченост.
- 49 На първо място, решението по вътрешния конкурс от 2016 г. е съобщено на жалбоподателката на 30 септември 2016 г. Решението на ръководителя на мисията по жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателката, ѝ е съобщено на 31 октомври 2016 г. При тези обстоятелства именно датата 31 октомври 2016 г. е началният момент на срока за обжалване на решението по конкурса.

- 50 На второ място, по отношение на решението за неподновяване на трудовия договор същото е съобщено на жалбоподателката на 30 септември 2016 г. Тъй като жалбоподателката е уведомена за отказа по искането ѝ за арбитраж на 14 ноември 2016 г., именно това е най-късният момент, от който започва да тече срокът за обжалване.
- 51 Следователно, тъй като жалбоподателката е подала настоящата жалба на 25 април 2017 г., е очевидно, че жалбата е подадена извън срока за оспорване на законосъобразността на обжалваните решения.
- 52 Следователно третото искане трябва да се отхвърли като явно недопустимо.

По първото и второто искане да се признае за установено от Общия съд, че Eulex Kosovo не е изпълнила договорните и извъндоговорните си задължения

- 53 С първото и второто искане жалбоподателката иска от Общия съд да признае за установено твърдяното допуснато неизпълнение от Eulex Kosovo на договорните и извъндоговорните ѝ задължения, за да получи обезщетение за вредите, които счита, че е претърпяла.
- 54 В това отношение, от една страна, доколкото жалбоподателката иска поправка на вредите, които счита, че е претърпяла в резултат от неуспеха на конкурса от 2016 г. и неподновяването на договора ѝ след 14 ноември 2016 г., всъщност тя цели да постигне същия резултат, който би получила с жалба за отмяна на обжалваните решения.
- 55 Следва да се припомни обаче, че според постоянната съдебна практика, когато искането за обезщетение е тясно свързано с искане за отмяна, обявено за недопустимо, искането за обезщетение е също недопустимо (вж. в този смисъл и по аналогия определения от 24 март 1993 г., Benzler/Комисия, T-72/92, EU:T:1993:27, т. 21 и от 9 юни 2004 г., Camós Grau/Комисия, T-96/03, EU:T:2004:172, т. 44).
- 56 От друга страна, тъй като жалбоподателката сочи нарушения на „договорните принципи на справедливост и добросъвестност“, както и на правото на справедливи и равни условия на труд, изглежда, че тя се позовава на твърденията, съдържащи се в четвъртото и петото основание, изтъкнати в подкрепа на третото искане и описани по-горе в точка 32.
- 57 В това отношение, във връзка с четвъртото основание, жалбоподателката твърди нарушения при оценката ѝ за управление на моторно превозно средство и при третирането ѝ в резултат на нейната инвалидност, като дава основание да се предположи, че е била жертва на тормоз. Тя счита, че изискването да премине изпит за водач на моторно превозно средство е било в разрез с поканата за подаване на кандидатури от 2014 г. и с решението на ръководителя на мисията от 26 януари 2011 г. относно „[п]редложение за въвеждане на оценка на годността за правоуправление“, както и че Eulex Kosovo не е взела предвид нейното увреждане и е упражнила тормоз върху нея по повод на този изпит. От това следвало, че Eulex Kosovo е нарушила правото на жалбоподателката на условия на труд, които опазват нейното здраве и сигурност и зачитат достойнството ѝ, и също е нарушила правото ѝ на добра администрация.
- 58 Въпреки това, съгласно постоянната съдебна практика, за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Съюза по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС за неправомерни действия на неговите органи, трябва да са изпълнени съвкупност от условия, а именно неправомерност на поведението, в което се упрекуват институциите, действителна вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда. Тъй като трите условия са кумулативни, липсата на едно от тях е достатъчна, за да се отхвърли иск за

обезщетение (вж. в този смисъл решение от 15 януари 2015 г., Ziegler и Ziegler Relocation/Комисия, T-539/12 и T-150/13, непубликувано, EU:T:2015:15, т. 59 и 60, и определение от 1 февруари 2018 г., Collins/Парламент, T-919/16, непубликувано, EU:T:2018:58, т. 43).

- 59 По отношение на условието за действителна вреда следва да се припомни, че отговорността на Съюза може да бъде ангажирана само ако ищецът наистина е претърпял „действителна и сигурна“ вреда. В тази връзка ищецът е длъжен да представи убедителни доказателства пред съда на Съюза, за да се установят наличието и размерът на вредите (вж. решения от 16 юли 2009 г., SELEX Sistemi Integrati/Комисия, C-481/07 P, непубликувано, EU:C:2009:461, т. 36 и цитираната съдебна практика, и от 8 ноември 2011 г., Idromacchine и др./Комисия, T-88/09, EU:T:2011:641, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 60 В конкретния случай следва да се отбележи, че жалбата не съдържа каквито и да било доказателства, позволяващи на Общия съд да установи характера и размера на вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла поради явяването на изпити за управление на моторно превозно средство. Всъщност жалбоподателката не определя ясно и недвусмислено, по логичен и разбираем начин конститутивните елементи на твърдените вреди.
- 61 От постоянната съдебна практика следва, че условието за причинно-следствена връзка, поставено от член 340, втора алинея ДФЕС, се отнася до наличието на достатъчно пряка причинно-следствена връзка между действията на институциите и вредата (решения от 18 март 2010 г., Trubowest Handel и Makarov/Съвет и Комисия, C-419/08 P, EU:C:2010:147, т. 53 и от 14 декември 2005 г., Beamglow/Парламент и др., T-383/00, EU:T:2005:453, т. 193; вж. също в този смисъл решение от 4 октомври 1979 г., Dumortier и др./Съвет, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 и 45/79, EU:C:1979:223, т. 21). Ищецът трябва да докаже съществуването на причинно-следствена връзка между укоримото поведение и твърдяната вреда (вж. решение от 30 септември 1998 г. по дело Coldiretti и др./Съвет и Комисия, T-149/96, EU:T:1998:228, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 62 Трябва обаче да се констатира, че жалбата, по-специално точка VIII, D от нея, съдържаща четвъртото основание, не включва никакви доказателства в това отношение. В частта относно основанията за ангажиране на извъндоговорна отговорност жалбоподателката се ограничава да посочи, че „[с]ъществува пряка и сигурна причинно-следствена връзка между решенията и незаконосъобразните действия и претърпените вреди“, без обаче да обяснява в какво се състои тази връзка и без да представя каквито и да било доказателства.
- 63 При тези обстоятелства следва да се приеме, че пряка причинно-следствена връзка между укоримото поведение и твърдяната вреда очевидно липсва. Следователно четвъртото основание не е надлежно обосновано, доколкото се отнася до извъндоговорната отговорност на Eulex Kosovo.
- 64 Що се отнася до договорната отговорност на Eulex Kosovo, свързана с четвъртото основание относно задължението на жалбоподателката да се яви на изпит за управление на моторно превозно средство и свързаните с това твърдения за тормоз, дори да се предположи, че Общият съд е компетентен да се произнесе по фактите, настъпили през първия договорен период, следва да се констатира, че в поканата за подаване на кандидатури за длъжността прокурор, за която жалбоподателката е кандидатствала, се уточнява, че избраните кандидати трябва да притежават валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство и да са в състояние да управляват автомобил с четири задвижващи колела. Следователно тези условия са част от трудовия договор на жалбоподателката и тя не може да твърди нарушение на договора от страна на Eulex Kosovo във връзка с изискването да се яви на изпит за управление на моторно превозно средство.

65 Във връзка с петото основание жалбоподателката изтъква нарушение на правото си на справедливи и равни условия на труд, предвидено в член 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз. В това отношение тя заявява следното:

„[През целия период на заетост в Eulex Kosovo,]

- 1) [нейният професионален опит е бил] предмет на обсъждане между нейните началници и други прокурори и многократно открито поставян под съмнение в присъствието на други прокурори, които понякога не са били квалифицирани;
- 2) делата, [които са ѝ били] разпределяни [...] не съответствали на нейния опит;
- 3) всички положителни оценки, които получавала от останалите, били омаловажавани от [нейния пряк ръководител];
- 4) изпълнената от нея работа не била оценявана адекватно;
- 5) атестационните доклади за работата ѝ не отразявали обективно нейните резултати;
- 6) [тя] никога не била определена за временно изпълняващ длъжността директор, когато директорът отсъствал от Мисията [...];
- 7) [тя] никога не била определена за член на комисия за подбор, въпреки че била предлагана от колегите си всеки път, когато се търсели желаещи“.

66 Жалбоподателката счита, че тези факти били „обидни“ и „унизителни“ спрямо нея и „представлявали несправедливо третиране на правото ѝ на справедливи и равни условия на труд“.

67 Следва да се констатира обаче, че жалбоподателката не представя каквито и да било доказателства в подкрепа на своите твърдения.

68 Поради това, дори да се приеме, че Общият съд е компетентен да се произнесе по фактите, настъпили през първия договорен период, четвъртото и петото основание не са обосновани.

69 Следователно първото и второто искане трябва да бъдат отхвърлени, тъй като са отчасти явно недопустими и отчасти явно лишени от всякакво правно основание.

По четвъртото искане за осъждане на Eulex Kosovo да изплати обезщетение на жалбоподателката за претърпените от нея вреди

70 На първо място, жалбоподателката счита, че допуснатите от Eulex Kosovo нередности в конкурсната процедура от 2016 г. са ѝ причинили вреда заради решението за неподновяване на трудовия ѝ договор. На това основание тя иска Общият съд да осъди Eulex Kosovo в съответствие с член 340 ДФЕС да поправи имуществените вреди. Освен това жалбоподателката счита, че решението по конкурса от 2016 г. поражда и неимуществени вреди заради обосновката относно незадоволителните резултати от събеседването.

71 В това отношение, както бе припомнено по-горе в точка 55, когато искането за обезщетение е тясно свързано с искане за отмяна, обявено за недопустимо, искането за обезщетение също е недопустимо.

- 72 В конкретния случай, като иска обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които твърди, че е претърпяла заради неуспеха на конкурса от 2016 г. и неподновяването на договора след 14 ноември 2016 г., жалбоподателката цели да постигне същия резултат, който би получила с жалбата за отмяна на обжалваните решения. Следователно искането за обезщетение е тясно свързано с искането за отмяна. Както е видно обаче от точки 35—51 по-горе, третото искане — за отмяна на обжалваните решения, е явно недопустимо.
- 73 Поради това искането за обезщетение за поправка на имуществените и неимуществените вреди заради неуспеха на конкурса от 2016 г. и неподновяването на договора след 14 ноември 2016 г. е недопустимо.
- 74 На второ място в частта от жалбата относно извъндоговорната отговорност на основание член 340, втора алинея ДФЕС жалбоподателката поддържа, че е претърпяла неимуществени вреди в резултат от „незаконните решения и действия“ на Eulex Kosovo. По-специално тя твърди, че „[н]езаконните решения и действия [на Eulex Kosovo], в частност обективно обидните и унижителни за жалбоподателката, са накърнили достойнството ѝ, поради което тя има право на обезщетение“, „[т]е са оказали съществено въздействие върху професионалната ѝ почтеност и репутация и перспективите ѝ за служебно развитие“, като „[н]еимуществени вреди произтичат и от последиците на решението да не бъде избрана за заемане на длъжността прокурор, обосновано с предполагаемо незадоволително представяне на събеседването“.
- 75 При все това, както бе посочено по-горе в точка 67, важно е да се констатира, че жалбоподателката не представя каквито и да било доказателства в подкрепа на своите твърдения. Тя само изтъква общи положения, лишени както от точно позоваване на нормите, за които твърди, че са нарушени, така и от фактически данни в подкрепа на нейните твърдения.
- 76 Следователно четвъртото искане следва да се отхвърли като явно лишено от всякакво правно основание.
- 77 Предвид изложените съображения в тяхната цялост, без да е необходимо да се разглежда направеното от Eulex Kosovo възражение за недопустимост, жалбата следва да се отхвърли като отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание.

По съдебните разноски

- 78 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 79 Тъй като е загубила делото, жалбоподателката трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Eulex Kosovo.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

определи:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда SC да заплати съдебните разноски.**

Съставено в Люксембург на 19 септември 2018 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
S. Gervasoni